

Judikatūras krājums

TIESAS SPRIEDUMS (virspalāta)

2022. gada 1. augustā*

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Fizisko personu aizsardzība attiecībā uz personas datu apstrādi – Eiropas Savienības Pamattiesību harta – 7. un 8. pants, kā arī 52. panta 1. punkts – Direktīva 95/46/EK – 7. panta c) punkts – 8. panta 1. punkts – Regula (ES) 2016/679 – 6. panta 1. punkta pirmās daļas c) apakšpunkts un 3. punkta otrā daļa – 9. panta 1. punkts – Apstrāde, kas ir vajadzīga, lai izpildītu uz pārzini attiecināmu juridisku pienākumu – Sabiedrības interešu mērķis – Samērīgums – Īpašu kategoriju personas datu apstrāde – Valsts tiesiskais regulējums, kurā ir noteikts pienākums publiskot internetā datus, kas ietverti valsts dienestā strādājošo personu vai publisko finansējumu saņemošo apvienību vai iestāžu vadītāju privāto interešu deklarācijās – Interešu konfliktu un korupcijas novēršana publiskajā sektorā

Lietā C-184/20

par lūgumu sniegt prejudiciālu nolēmumu atbilstoši LESD 267. pantam, ko *Vilniaus apygardos administracinis teismas* (Viļņas Administratīvā apgabaltiesa, Lietuva) iesniegusi ar 2020. gada 31. marta lēmumu un kas Tiesā reģistrēts 2020. gada 28. aprīlī, tiesvedībā

OT

pret

Vyriausioji tarnybinės etikos komisija,

piedaloties:

Fondas “Nevyriausybių organizacijų informacijos ir paramos centras”,

TIESA (virspalāta)

šādā sastāvā: Tiesas priekšsēdētājs K. Lēnartss [*K. Lenaerts*], priekšsēdētāja vietnieks L. Bejs Larsens [*L. Bay Larsen*], palātu priekšsēdētāji A. Arabadžijevs [*A. Arabadjiev*], A. Prehala [*A. Prechal*], K. Jirimēe [*K. Jürimäe*], K. Likurģs [*C. Lycourgos*], N. Jēskinens [*N. Jääskinen*], I. Ziemele un J. Pasers [*J. Passer*], tiesneši M. Ilešiĉs [*M. Ilešič*] (referents), Ž. K. Bonišo [*J.-C. Bonichot*], A. Kumins [*A. Kumin*] un N. Vāls [*N. Wahl*],

ģenerāladvokāts: P. Pikamēe [*P. Pikamäe*],

sekretārs: A. Kalots Eskobars [*A. Calot Escobar*],

* Tiesvedības valoda – lietuviešu.

ņemot vērā rakstveida procesu,

ņemot vērā apsvērumus, ko snieguši:

- Lietuvas valdības vārdā – *K. Dieninis* un *V. Vasiliauskiene*, pārstāvji,
- Itālijas valdības vārdā – *G. Palmieri*, pārstāve, kurai palīdz *M. Russo, avvocato dello Stato*,
- Somijas valdības vārdā – *M. Pere*, pārstāve,
- Eiropas Komisijas vārdā – *S. L. Kalēda*, *H. Kranenborg* un *D. Nardi*, pārstāvji,

noklausījusies ģenerālvokāta secinājumus 2021. gada 9. decembra tiesas sēdē,

pasludina šo spriedumu.

Spriedums

- 1 Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu ir par to, kā interpretēt Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) 2016/679 (2016. gada 27. aprīlis) par fizisku personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi un šādu datu brīvu apriti un ar ko atceļ Direktīvu 95/46/EK (Vispārīgā datu aizsardzības regula) (OV 2016, L 119, 1. lpp.; kļūdu labojums – OV 2018, L 127, 2. lpp.; turpmāk tekstā – “VDAR”), 6. panta 1. punkta e) apakšpunktu un 9. panta 1. punktu.
- 2 Šis lūgums ir iesniegts saistībā ar strīdu starp OT un *Vyriausioji tarnybinės etikos komisija* (Amatpersonu ētikas centrālā komisija, Lietuva; turpmāk tekstā – “Centrālā komisija”) par tās lēmumu, kurā konstatēts, ka OT nav izpildījis pienākumu iesniegt privāto interešu deklarāciju.

Atbilstošās tiesību normas

Starptautiskās tiesības

Apvienoto Nāciju Organizācijas Pretkorupcijas konvencija

- 3 Apvienoto Nāciju Organizācijas Pretkorupcijas konvenciju, kas pieņemta ar ANO Ģenerālās asamblejas 2003. gada 31. oktobra Rezolūciju 58/4 un stājusies spēkā 2005. gada 14. decembrī, ir ratificējušas visas dalībvalstis un Eiropas Savienība ir apstiprinājusi ar Padomes 2008. gada 25. septembra Lēmumu 2008/801/EK (OV 2008, L 287, 1. lpp.).
- 4 Saskaņā ar šīs konvencijas 1. pantu:

“Šīs Konvencijas mērķi ir:

- a) veicināt un atbalstīt pasākumus efektīvākai un rezultatīvākai korupcijas novēršanai un apkarošanai;

[..]

c) veicināt godprātīgu, atbildīgu un atklātu sabiedrisko jautājumu un sabiedriskā īpašuma vadību.”

5 Minētās konvencijas 7. panta 4. punktā ir noteikts:

“Katrai Dalībvalstij, ievērojot tās nacionālo normatīvo aktu pamatprincipus, jācēnšas pieņemt, uzturēt un stiprināt tādas sistēmas, kas veicina atklātību un novērš interešu konfliktus.”

Krimināltiesību pretkorupcijas konvencija

6 Krimināltiesību pretkorupcijas konvencijas, ko Eiropas Padome pieņēmusi 1999. gada 27. janvārī un ko ratificējušas visas dalībvalstis, ceturtajā apsvērumā ir teikts:

“uzsverot, ka korupcija apdraud likumību, demokrātiju un cilvēktiesības, mazina normālas pārvaldes iespējas, godīgumu un sociālo taisnīgumu, deformē konkurenci, traucē ekonomiskajai attīstībai un apdraud demokrātisko institūciju stabilitāti un sabiedrības morālos pamatus”.

Savienības tiesības

Konvencija par cīņu pret korupciju, kurā iesaistītas amatpersonas

7 Konvencijas, kas izstrādāta, pamatojoties uz Līguma par Eiropas Savienību K3. panta 2. punkta c) apakšpunktu par cīņu pret korupciju, kurā iesaistītas Eiropas Kopienu amatpersonas vai Eiropas Savienības dalībvalstu amatpersonas (OV 1997, C 195, 2. lpp.), kas stājušies spēkā 2005. gada 28. septembrī, 2. pantā “Pasīvā korupcija” ir noteikts:

“1. Šajā konvencijā tādas amatpersonas tīša rīcība, kas tieši vai pastarpināti pieprasa vai saņem jebkāda veida labumu sev vai kādai trešajai pusei vai akceptē šāda labuma piesolišanu, lai rīkotos vai atturētos no rīcības saskaņā ar saviem pienākumiem, vai arī īstenotu savas funkcijas, pārkāpjot dienesta pienākumus, uzskatāma par pasīvu korupciju.

2. Katra dalībvalsts veic vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu, ka 1. punktā norādītās rīcības veids tiek uzskatīts par noziedzīgu nodarījumu.”

8 Šīs konvencijas 3. pants “Aktīvā korupcija” ir formulēts šādi:

“1. Šajā konvencijā jebkuras tādas personas tīša rīcība, kas piesola vai sagādā tieši vai pastarpināti jebkura veida labumu amatpersonai savās vai kādas trešās puses interesēs, lai šī amatpersona rīkotos vai atturētos no rīcības saskaņā ar saviem pienākumiem vai arī īstenotu savas funkcijas, pārkāpjot dienesta pienākumus, uzskatāma par aktīvu korupciju.

2. Katra dalībvalsts veic vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu, ka 1. punktā norādītās rīcības veids tiek uzskatīts par noziedzīgu nodarījumu.”

Direktīva 95/46/EK

- 9 Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 95/46/EK (1995. gada 24. oktobris) par personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi un šādu datu brīvu apriti (OV 1995, L 281, 31. lpp.) 10., 30. un 33. apsvērumā bija teikts:

“(10) tā kā valstu likumu par personas datu apstrādi mērķis ir aizsargāt pamattiesības un brīvības, īpaši privātās dzīves neaizskaramības tiesības, ko atzīst gan Eiropas Konvencijas par cilvēka tiesību un pamatbrīvību aizsardzību 8. pants, gan Kopienas tiesību vispārīgie principi; tā kā šā iemesla dēļ valstu likumu tuvināšanas rezultāts nedrīkst būt jebkādas to sniegtās aizsardzības samazinājums, bet gan tieši pretēji, tiem jācenšas nodrošināt Kopienā augstu aizsardzības līmeni;

[..]

(30) tā kā, lai ievērotu likumību, personas datu apstrāde, piedevām, jāveic ar datu subjekta piekrišanu vai tai jābūt nepieciešamai datu subjektu saistoša līguma noslēgšanai vai izpildei, vai kā juridiskai prasībai, vai sabiedrības interesēs vai dienesta pilnvaru izpildei realizējama uzdevuma veikšanai, vai fiziskas vai juridiskas personas likumīgajās interesēs ar noteikumu, ka datu subjekta tiesības un brīvības nav ignorētas; [..]

[..]

(33) tā kā datus, kuri pēc sava rakstura spēj ierobežot pamatbrīvības vai privātās dzīves neaizskaramību, nevajadzētu apstrādāt, ja vien datu subjekts nedod precīzi formulētu piekrišanu; tā kā jāparedz precīzi formulētas atkāpes no šā aizlieguma attiecībā uz specifiskām vajadzībām, īpaši, ja šo datu apstrādi veic personas, uz kurām attiecas juridiskais pienākums ievērot dienesta noslēpumu, konkrētiem ar veselības aizsardzību saistītiem nolūkiem vai konkrētu apvienību vai fondu likumīgas darbības norises laikā, kuras mērķis ir atļaut pamatbrīvību izmantošanu”.

- 10 Šīs direktīvas mērķis bija noteikts tās 1. pantā, kura formulējums bija šāds:

“1. Saskaņā ar šo direktīvu dalībvalstis aizsargā fizisku personu pamattiesības un brīvības un jo īpaši viņu tiesības uz privātās dzīves neaizskaramību attiecībā uz personas datu apstrādi.

2. Dalībvalstis neierobežo un neaizliedz personas datu brīvu plūsmu starp dalībvalstīm, pamatojoties uz 1. punktā paredzēto aizsardzību.”

- 11 Minētās direktīvas 2. pantā bija noteikts:

“Šajā direktīvā:

a) “personas dati” ir jebkura informācija attiecībā uz identificētu vai identificējamu fizisku personu (“datu subjektu”); identificējama persona ir tā, kuru var identificēt tieši vai netieši, norādot reģistrācijas numuru vai vienu vai vairākus šai personai raksturīgus fiziskās, fizioloģiskās, garīgās, ekonomiskās, kultūras vai sociālās identitātes faktorus;

b) “personu datu apstrāde” (“apstrāde”) ir jebkura ar personas datiem veikta darbība vai darbību kopums ar vai bez automatizētiem līdzekļiem – kā vākšana, reģistrēšana, organizēšana, uzglabāšana, piemērošana vai pārveidošana, labošana, konsultēšana, izmantošana, atklāšana, pielietojot pārsūtīšanu, izplatīšanu vai darot tos pieejamus citādā veidā, grupēšana vai savienošana, piekļuves noslēgšana, dzēšana vai iznīcināšana;

[..].”

12 Direktīvas 95/46 II nodaļa “Vispārīgi noteikumi par personas datu apstrādes likumību” bija iedalīta deviņās iedaļās.

13 Minētās direktīvas I iedaļā “Principi, kas attiecas uz datu kvalitāti” esošais 6. pants bija formulēts šādi:

“1. Dalībvalstis nosaka to, ka personas datiem jābūt:

a) apstrādātiem godīgi un likumīgi;

b) vāktiem konkrētiem, precīzi formulētiem un likumīgiem nolūkiem, un tos nedrīkst tālāk apstrādāt ar šiem nolūkiem nesavienojamā veidā. [..];

c) adekvātiem, attiecīgiem un ne pārmērīgā apjomā attiecībā uz nolūkiem, kādiem tie savākti un/vai tālāk apstrādāti;

[..].

2. Personas datu apstrādātājam [Datu pārzinim] jānodrošina 1. punkta izpilde.”

14 Šīs pašas direktīvas [šīs nodaļas] II iedaļā “Kritēriji datu apstrādes atzišanai par likumīgu” esošajā 7. pantā bija noteikts:

“Dalībvalstis paredz to, ka personas datus var apstrādāt tikai, ja:

[..]

c) [..] apstrāde vajadzīga, lai izpildītu uz personas datu apstrādātāju attiecināmas juridiskas saistības;

vai

[..]

e) [..] apstrāde vajadzīga sabiedrības interesēs realizējama uzdevuma izpildei vai personas datu apstrādātājam [datu pārzinim] vai trešajai personai, kurai dati tiek atklāti, piešķirto oficiālo pilnvaru realizācijai;

[..].”

- 15 Direktīvas 95/46 [II nodaļas] III iedaļā “Apstrādes īpašās kategorijas” esošajā 8. pantā “Īpašu kategoriju datu apstrāde” tika paredzēts:

“1. Dalībvalstis aizliedz tādu personas datu apstrādi, kas atklāj rasi vai etnisko izcelsmi, politiskos uzskatus, reliģisko vai filozofisko pārliecību, dalību arodbiedrībās, kā arī uz veselību vai seksuālo dzīvi attiecināmu datu apstrādi.

[..]

4. Saskaņā ar noteikumu par atbilstošām garantijām dalībvalstīs, pamatojoties uz būtiskām sabiedrības interesēm, var noteikt izņēmumus papildus 2. punktā minētajiem vai nu ar attiecīgās valsts tiesībām, vai ar uzraudzības iestādes lēmumu.

[..]”

VDAR

- 16 VDAR atbilstoši tās 94. panta 1. punktā noteiktajam no 2018. gada 25. maija atceļ Direktīvu 95/46/EK. Šī regula saskaņā ar tās 99. panta 2. punktu ir piemērojama no tās pašas dienas.

- 17 Šīs regulas 4., 10., 26., 35., 39. un 51. apsvērumā ir teikts:

“(4) Personas datu apstrāde būtu jāveido tā, lai tā kalpotu cilvēkam. Tiesības uz personas datu aizsardzību nav absolūta prerogātīva; tās ir jāņem vērā saistībā ar to funkciju sabiedrībā un jālīdzsvaro ar citām pamattiesībām saskaņā ar proporcionalitātes principu. Šajā regulā ir ievērotas visas pamattiesības, brīvības un principi, kas atzīti [Eiropas Savienības Pamattiesību hartā (turpmāk tekstā – “Harta”)] un ietverti Līgumos, jo īpaši privātās un ģimenes dzīves, mājokļa un saziņas neaizskaramība, personas datu aizsardzība, domu, pārliecības un ticības brīvība, vārda un informācijas brīvība, darījumdarbības brīvība, tiesības uz efektīvu tiesību aizsardzību un taisnīgu tiesu un kultūru, reliģiju un valodu daudzveidība.

[..]

(10) Lai nodrošinātu konsekventu un augsta līmeņa aizsardzību fiziskām personām un novērstu šķēršļus personu datu aprītei Savienībā, fiziskas personas tiesību un brīvību aizsardzības līmenim attiecībā uz šādu datu apstrādi visās dalībvalstīs vajadzētu būt vienādam. [..] Attiecībā uz personas datu apstrādi, kuru veic, lai izpildītu juridisku pienākumu, lai izpildītu uzdevumu, ko veic sabiedrības interesēs vai īstenojot pārzinim likumīgi piešķirtas oficiālas pilnvaras, būtu jāļauj dalībvalstīm saglabāt vai ieviest valsts noteikumus, ar ko vēl vairāk precizē šīs regulas noteikumu piemērošanu. [..] Šajā regulā dalībvalstīm ir arī paredzēta rīcības brīvība precizēt tās noteikumus, tostarp attiecībā uz īpašu kategoriju personas datu (“sensitīvu datu”) apstrādi. Šajā ziņā ar šo regulu neizslēdz dalībvalstu tiesību aktus, kuros nosaka konkrētu apstrādes situāciju apstākļus, tostarp precīzāk nosakot apstākļus, kādos personas datu apstrāde ir likumīga.

[..]

(26) Datu aizsardzības principi būtu jāattiecina uz jebkādu informāciju par identificētu vai identificējamu fizisku personu. [...] Lai noteiktu, vai fiziska persona ir identificējama, būtu jāņem vērā visi līdzekļi, ko pārzinis vai kāda cita persona pamatoti varētu izmantot – piemēram, atsevišķa izdalīšana –, lai tieši vai netieši identificētu fizisku personu. [...]

[..]

(35) Personas datus attiecībā uz veselību būtu jāiekļauj visi dati par datu subjekta veselības stāvokli, kuri atspoguļo informāciju par datu subjekta kādreizējo, tagadējo vai prognozējamo fiziskās vai garīgās veselības stāvokli. [...]

[..]

(39) [...] Personas datiem vajadzētu būt adekvātiem, atbilstīgiem, un tiem būtu jāietver tikai tas, kas nepieciešams tiem nolūkiem, kādos tie tiek apstrādāti. Tādēļ jo īpaši nepieciešams nodrošināt, lai personas datu glabāšanas laikposms tiktu stingri ierobežots līdz minimumam. Personas dati būtu jāapstrādā tikai tad, ja apstrādes nolūku nav iespējams pienācīgi sasniegt citiem līdzekļiem. [...]

[..]

(51) Personas datiem, kas pēc savas būtības ir īpaši sensitīvi saistībā ar pamattiesībām un brīvībām, pienākas īpaša aizsardzība, jo to apstrādes konteksts varētu radīt nopietnu risku pamattiesībām un brīvībām. [...] Šādi personas dati nebūtu jāapstrādā, ja vien apstrāde nav atļauta konkrētos, šajā regulā precizētos gadījumos, ņemot vērā, ka dalībvalstu tiesību aktos var būt paredzēti konkrēti noteikumi par datu aizsardzību, lai pieņemtu šīs regulas noteikumu piemērošanu juridisku pienākumu izpildei vai sabiedrības interesēs veiktu uzdevumu izpildei, vai pārzinim likumīgi piešķirto oficiālo pilnvaru īstenošanai. Papildus konkrētajām prasībām attiecībā uz šādu apstrādi būtu jāpiemēro vispārējie principi un citi šīs regulas noteikumi, jo īpaši attiecībā uz likumīgas apstrādes nosacījumiem. Būtu skaidri jāparedz atkāpes no vispārējā aizlieguma apstrādāt šādu īpašu kategoriju personas datus, cita starpā tad, ja datu subjekts dot nepārprotamu piekrišanu, vai attiecībā uz īpašām vajadzībām, jo īpaši gadījumos, kad apstrādi veic konkrētas apvienības vai nodibinājumi savu leģitīmo darbību ietvaros, kuru nolūks ir atļaut īstenot pamatbrīvības.”

18 VDAR 1. panta “Priekšmets un mērķi” 2. punktā ir noteikts:

“Šī regula aizsargā fizisku personu pamattiesības un pamatbrīvības un jo īpaši to tiesības uz personas datu aizsardzību.”

19 Šīs regulas 4. pants “Definīcijas” ir formulēts šādi:

“Šajā regulā:

1) “personas dati” ir jebkura informācija, kas attiecas uz identificētu vai identificējamu fizisku personu (“datu subjekts”); identificējama fiziska persona ir tāda, kuru var tieši vai netieši identificēt, jo īpaši atsaucoties uz identifikatoru, piemēram, minētās personas vārdu, uzvārdu, identifikācijas numuru, atrašanās vietas datiem, tiešsaistes identifikatoru vai vienu vai vairākiem minētajai fiziskajai personai raksturīgiem fiziskās, fizioloģiskās, ģenētiskās, garīgās, ekonomiskās, kultūras vai sociālās identitātes faktoriem;

2) “apstrāde” ir jebkura ar personas datiem vai personas datu kopumiem veikta darbība vai darbību kopums, ko veic ar vai bez automatizētiem līdzekļiem, piemēram, vākšana, reģistrācija, organizēšana, strukturēšana, glabāšana, pielāgošana vai pārveidošana, atgūšana, aplūkošana, izmantošana, izpaušana, nosūtīt, izplatīt vai citādi darīt tos pieejamus, saskaņošana vai kombinēšana, ierobežošana, dzēšana vai iznīcināšana;

[..]

15) “veselības dati” ir personas dati, kas saistīti ar fiziskas personas fizisko vai garīgo veselību, tostarp veselības aprūpes pakalpojumu sniegšanu, un kas atspoguļo informāciju par tās veselības stāvokli;

[..].”

20 VDAR II nodaļā “Principi” ir ietverts tās 5.–11. pants.

21 Šīs regulas 5. panta “Personas datu apstrādes principi” 1. punktā ir paredzēts:

“Personas dati:

- a) tiek apstrādāti likumīgi, godprātīgi un datu subjektam pārredzamā veidā (“likumīgums, godprātība un pārredzamība”);
- b) tiek vākti konkrētos, skaidros un legītimos nolūkos, un to turpmāku apstrādi neveic ar minētajiem nolūkiem nesavietojamā veidā; [..] (“nolūka ierobežojumi”);
- c) ir adekvāti, atbilstīgi un ietver tikai to, kas nepieciešams to apstrādes nolūkos (“datu minimizēšana”);

[..].”

22 Minētās regulas 6. panta “Apstrādes likumīgums” 1. un 3. punktā ir noteikts:

“1. Apstrāde ir likumīga tikai tādā apmērā un tikai tad, ja ir piemērojams vismaz viens no turpmāk minētajiem pamatojumiem:

[..]

- c) apstrāde ir vajadzīga, lai izpildītu uz pārzini attiecināmu juridisku pienākumu;
- e) apstrāde ir vajadzīga, lai izpildītu uzdevumu, ko veic sabiedrības interesēs vai īstenojot pārzinim likumīgi piešķirtās oficiālās pilnvaras;

[..].

3. Šā panta 1. punkta c) un e) apakšpunktā minēto apstrādes pamatu nosaka ar:

- a) Savienības tiesību aktiem; vai
- b) dalībvalsts tiesību aktiem, kas piemērojami pārzinim.

Apstrādes nolūku nosaka minētajā juridiskajā pamatā vai – attiecībā uz 1. punkta e) apakšpunktā minēto apstrādi – tas ir vajadzīgs, lai izpildītu uzdevumu, ko veic sabiedrības interesēs vai īstenojot pārzinim likumīgi piešķirtās oficiālās pilnvaras. [...] Savienības vai dalībvalsts tiesību akti atbilst sabiedrības interešu mērķim un ir samērīgi ar izvirzīto leģitīmo mērķi.”

23 Minētās regulas 9. panta “Īpašu kategoriju personas datu apstrāde” 1. un 2. punktā ir noteikts:

“1. Ir aizliegta tādu personas datu apstrāde, kas atklāj rases vai etnisko piederību, politiskos uzskatus, reliģisko vai filozofisko pārliecību vai dalību arodbiedrībās, un ģenētisko datu, biometrisko datu, lai veiktu fiziskas personas unikālu identifikāciju, veselības datu vai datu par fiziskas personas dzimumdzīvi vai seksuālo orientāciju apstrāde.

2. Šā panta 1. punktu nepiemēro, ja ir piemērojams kāds no šādiem pamatojumiem:

[..]

g) apstrāde ir vajadzīga būtisku sabiedrības interešu dēļ, pamatojoties uz Savienības vai dalībvalsts tiesību aktiem, kas ir samērīgas izvirzītajam mērķim, ievēro tiesību uz datu aizsardzību būtību un paredz piemērotus un konkrētus pasākumus datu subjekta pamattiesību un interešu aizsardzībai;

[..].”

Lietuvas tiesības

24 1997. gada 2. jūlija *Lietuvos Respublikos viešųjų ir privačių interesų derinimo valstybinėje tarnyboje įstatymas Nr. VIII-371* (Lietuvas Republikas Likums Nr. VIII 371 par publisko un privāto interešu saskaņošanu valsts dienestā; *Žin.*, 1997, Nr. 67-1659), redakcijā, kas bija spēkā pamatlietas faktu norises laikā (turpmāk tekstā – “Interesu saskaņošanas likums”), mērķis – kā noteikts tā 1. pantā – ir saskaņot valsts dienestā strādājošo personu privātās intereses ar sabiedrības interesēm, nodrošināt sabiedrības interešu pārkāpumu lēmumu pieņemšanā, garantēt pieņemto lēmumu objektivitāti un novērst korupcijas rašanos un izvēršanos publiskajā sektorā.

25 Saskaņā ar šā likuma 2. panta 1. punktu jēdzienā “valsts dienestā strādājošās personas” ietilpst arī personas, kas strādā no valsts vai pašvaldību budžeta vai līdzekļiem finansētās apvienībās vai valsts iestādēs un ir apveltītas ar administratīvām pilnvarām.

26 Šā likuma 3. panta “Pienākumi, kas ir personām, kuras piesakās darbam, strādā vai ir strādājušas valsts dienesta amatā” 2. un 3. punktā ir noteikts:

“2. Personām, kuras piesakās darbam vai strādā valsts dienesta amatā, kā arī citām šā likuma 4. panta 1. punktā minētajām personām ir jādeklarē savas privātās intereses.

3. Uz personām, kuras ir beigušas strādāt valsts dienesta amatā, attiecas šā likuma piektajā iedaļā noteiktie ierobežojumi.”

27 Interesu saskaņošanas likuma 4. panta “Privāto interešu deklarēšana” 1. punktā ir noteikts:

“Ikvienam valsts amatā strādājošajam, kā arī ikvienam, kas piesakās darbam valsts amatā, ir jādeklarē savas privātās intereses, iesniedzot privāto interešu deklarāciju (turpmāk tekstā – “deklarācija”) šajā likumā un citos tiesību aktos noteiktajā kārtībā. [..].”

28 Šā likuma 5. pants noteic:

“1. Savas privātās intereses deklarējošajām personām sava deklarācija ir jāiesniedz elektroniski, ievērojot [Centrālās komisijas] noteikto kārtību, 30 dienu laikā pēc ievēlēšanas, pieņemšanas darbā vai iecelšanas amatā dienas (izņemot šā likuma 4. panta 2. punktā, kā arī šā panta 2., 3. un 4. punktā paredzētos gadījumus).

2. Personas, kuras piesakās darbam valsts dienesta amatā (izņemot šā likuma 4. panta 2. punktā minētās personas un personas, kuru datiem ir noteikts slepenības režīms saskaņā ar likumu un/vai kuras nodarbojas ar izlūkošanas, pretizlūkošanas vai operatīvo darbību) iesniedz deklarāciju dienā, kad tās ir ievēlētas, pieņemtas darbā vai ieceltas amatā, ja vien citos tiesību aktos nav noteikts citādi.

3. Personas, kuru datiem ir noteikts slepenības režīms saskaņā ar likumu un/vai kuras nodarbojas ar izlūkošanas, pretizlūkošanas vai operatīvo darbību, deklarāciju iesniedz 30 dienu laikā pēc dienas, kad tās ir ievēlētas, pieņemtas darbā vai ieceltas amatā, nodarbinošās iestādes (juridiskās personas) vadītājam vai tā pienācīgi pilnvarotam pārstāvim saskaņā ar šīs iestādes (šīs juridiskās personas) noteikto kārtību.

4. Publiskā iepirkuma komisiju locekļi, personas, kuras līgumslēdzējas iestādes vadītājs pilnvarojis piešķirt līguma slēgšanas tiesības saskaņā ar vienkāršotu procedūru, un eksperti, kas iesaistīti publiskā iepirkuma līgumu slēgšanas tiesību piešķiršanas procedūrās, privāto interešu deklarāciju iesniedz elektroniski (ja tās to jau nav iesniegušas) pirms savas iesaistīšanās publiskā iepirkuma procedūrās. Publiskā iepirkuma komisijas loceklis, persona, kuru līgumslēdzējas iestādes vadītājs pilnvarojis piešķirt līguma slēgšanas tiesības saskaņā ar vienkāršotu procedūru, vai eksperts, kas iesaistīts publiskā iepirkuma līgumu slēgšanas tiesību piešķiršanas procedūrās, kas nav iesnieguši privāto interešu deklarāciju, nedrīkst piedalīties iepirkuma procedūrā un ir jāatstādina no attiecīgo pienākumu izpildes.

5. Ja tas ir paredzēts tiesību aktā, kas nosaka darba kārtību attiecīgo personu nodarbinošajā iestādē (juridiskajā personā), deklarāciju var iesniegt ne tikai šīs iestādes (juridiskās personas) vadītājam vai viņa pienācīgi pilnvarotajam pārstāvim, bet arī šīs iestādes (šīs juridiskās personas) pakļautībā vai pārraudzībā esošas juridiskas personas vadītājam vai viņa pienācīgi pilnvarotajam pārstāvim.

6. Iestādēm, kuram ir atļauts piekļūt deklarācijām, šīs deklarācijas likumā noteiktajās situācijās un kārtībā pieprasa deklarācijas iesniedzēja darba vietai vai [Centrālajai komisijai].”

29 Minētā likuma 6. pantā “Deklarācijas saturs” ir noteikts:

“1. Deklarācijas iesniedzējs savā deklarācijā norāda šādu informāciju par sevi un savu laulāto, faktisko vai reģistrēto dzīvesbiedru:

1) vārds, uzvārds, personas identifikācijas numurs, sociālā nodrošinājuma numurs, darba devējs(-i) un amats;

- 2) juridiska persona, kuras akcionārs vai dalībnieks ir deklarācijas iesniedzējs vai viņa laulātais, faktiskais vai reģistrētais dzīvesbiedrs;
 - 3) darbība pašnodarbinātas personas statusā, kā tā ir definēta Lietuvas Republikas likumā par ienākuma nodokli;
 - 4) piederība uzņēmumiem, iestādēm, apvienībām vai fondiem un tajos veiktie pienākumi, izņemot piederību politiskajām partijām un arodbiedrībām;
 - 5) pēdējo divpadsmit kalendāro mēnešu laikā saņemtās dāvanas (izņemot dāvanas no radniekiem), ja to vērtība pārsniedz 150 EUR;
 - 6) informācija par pēdējo divpadsmit kalendāro mēnešu laikā noslēgtajiem darījumiem un citiem nepabeigtiem darījumiem, ja darījuma vērtība pārsniedz 3000 EUR;
 - 7) radnieki vai citas personas vai dati, par kuriem deklarācijas iesniedzējam ir zināms, ka to dēļ varētu rasties interešu konflikts.
2. Deklarācijas iesniedzējs var nenorādīt datus par savu laulāto, faktisko vai reģistrēto dzīvesbiedru, ja viņi dzīvo atsevišķi, neveido kopīgu mājsaimniecību un tādējādi viņa rīcībā nav šādu datu.”
- 30 Šā paša likuma 10. pantā “Ar privātajām interesēm saistītu datu publiskošana” ir noteikts:

“1. Centrālās komisijas tīmekļvietnē saskaņā ar tās noteikto kārtību tiek publicēti un ir publiski pieejami dati, ko savās deklarācijās norādījušas ievēlētas personas un personas, kas ieņem politiskus amatus, valsts ierēdņi un darbinieki, tiesneši, valsts vai pašvaldību iestāžu vadītāji un vadītāju vietnieki, ierēdņi un darbinieki, kuri bauda (personīgu) politisku uzticēšanos, valsts ierēdņi, kas pilda institūciju vai iestāžu apakšodaļu vadītāju vai vadītāju vietnieku pienākumus, valsts uzņēmumu vai valsts vai pašvaldību budžeta iestāžu vadītāji un vadītāju vietnieki, apvienību vai valsts iestāžu, kas saņem līdzekļus no valsts vai pašvaldību budžeta vai līdzekļiem, vadītāji un vadītāju vietnieki, Lietuvas Bankas darbinieki, kuriem uzticēta valsts pārvaldes kompetences īstenošana (kuri atbild par finanšu tirgu uzraudzību, par strīdu noregulējumu ārpustiesas kārtībā starp patērētājiem un finanšu tirgu dalībniekiem un kuri pilda citas valsts pārvaldes funkcijas), uzraudzības padomju locekļi vai valdes locekļi un vadītāji un vadītāju vietnieki akciju sabiedrībās vai sabiedrībās ar ierobežotu atbildību, kurās valsts vai pašvaldība ir daļu īpašniece, kas tām piešķir vairāk nekā pusi balsstiesību akcionāru pilnsapulcēs, valsts vai pašvaldības publisku uzņēmumu valdes locekļi, politisku partiju priekšsēdētāji un priekšsēdētāju vietnieki, konsultanti, kas nesaņem atalgojumu, ievēlētu personu palīgi un padomnieki un personas, kas ieņem politiskus amatus, eksperti, kurus akreditējušas Lietuvas Republikas Parlamenta komisijas, ministru kolēģiju locekļi, obligātās veselības apdrošināšanas Padomes locekļi, obligātās veselības apdrošināšanas Padomes padomnieki, kas nesaņem atalgojumu, Valsts veselības padomes locekļi, ārsti, zobārsti un farmaceiti, kas strādā valsts vai pašvaldības budžeta vai publiskās iestādēs, valsts vai pašvaldību publiskos uzņēmumos vai uzņēmumos, kuros valstij vai pašvaldībai pieder daļas, kas tām piešķir vairāk nekā pusi balsstiesību akcionāru pilnsapulcēs, veselības aprūpes iestādes vai aptiekas licences turētāji, kā arī publiskā iepirkuma komisijas locekļi, personas, kuras līgumslēdzējas iestādes vadītājs pilnvarojis piešķirt līguma slēgšanas tiesības saskaņā ar vienkāršotu procedūru, un eksperti, kas iesaistīti publiskā iepirkuma līgumu slēgšanas tiesību piešķiršanas procedūrās (izņemot datus, kas norādīti tādu personu deklarācijās, kuru datiem ir noteikts slepenības režīms saskaņā ar likumu un (vai) kuras nodarbojas ar

izlūkošanas, pretizlūkošanas vai operatīvo darbību). Ja persona, kuras dati ir publiski pieejami, zaudē deklarācijas iesniedzēja statusu, Centrālā komisija pēc attiecīgās personas lūguma izņem deklarāciju no savas tīmekļvietnes.

2. Nedrīkst publiskot šādas deklarācijā ietvertas ziņas: personas identifikācijas numuru, sociālā nodrošinājuma numuru, īpašus personas datus, kā arī citu informāciju, kuras izpaušana ir aizliegta ar likumu. Tāpat nublicē otras darījuma puses datus, ja tie attiecas uz fizisku personu.”

31 Interesešu saskaņošanas likuma 22. pantu “Par uzraudzību atbildīgās iestādes un amatpersonas” ir noteikts:

“To, kā šā likuma subjekti piemēro šo likumu, uzrauga:

1) [Centrālā komisija];

2) attiecīgo valsts vai pašvaldību iestāžu vai uzņēmumu vadītāji vai viņu pienācīgi pilnvarotie pārstāvji;

3) līgumslēdzējas iestādes vadītājs vai viņa pienācīgi pilnvarotas personas (attiecībā uz publiskā iepirkuma komisiju locekļiem, personām, kuras līgumslēdzējas iestādes vadītājs pilnvarojis piešķirt līguma slēgšanas tiesības saskaņā ar vienkāršotu procedūru, un eksperti, kas iesaistīti publiskā iepirkuma līgumu slēgšanas tiesību piešķiršanas procedūrās);

4) citas valsts iestādes atbilstoši likumā noteiktajam.

[..]

3. Ja pamatota informācija liecina, ka kāda persona vairs neatbilst šā likuma prasībām, valsts vai pašvaldību iestāžu vai uzņēmumu vai valsts vai pašvaldības koleģiālās iestādes vadītāji vai viņu pienācīgi pilnvarotie pārstāvji pēc savas ierosmes vai [Centrālās komisijas] uzdevumā veic pārbaudi par attiecīgās valsts amatā strādājošās personas amata darbību. [Centrālā komisija] tiek informēta par šīs pārbaudes rezultātiem; tā ir tiesīga izvērtēt, vai pārbaudes ziņojumā veiktais attiecīgās personas uzvedības vērtējums atbilst šā likuma prasībām. [..]”

32 Lietuvas Republikas likuma par publisko un privāto interesešu saskaņošanu, redakcijā, kas ir spēkā no 2020. gada 1. janvāra (turpmāk tekstā – “grozītais Interesešu saskaņošanas likums”), 2. panta 5. punkts, kurā ir definēts jēdziens “valsts dienestā strādājošās personas”, šo personu vidū vairs nemin personas, kas strādā no valsts vai pašvaldību budžeta vai līdzekļiem finansētās apvienībās vai valsts iestādēs un ir apveltītas ar administratīvām pilnvarām.

33 Grozītā Interesešu saskaņošanas likuma 4. panta 3. punktā ir noteikts:

“Šā likuma noteikumi par privāto interesešu deklarēšanu, kā arī šā likuma 11. un 13. pants ir piemērojami arī:

[..]

8) līgumslēdzēju iestāžu vai iepirkumu institūcijas (turpmāk tekstā – “iepirkumu institūcija”) vadītājiem, iepirkumu institūcijas publiskā iepirkuma komisiju locekļiem, personām, kuras iepirkumu institūcijas vadītājs pilnvarojis piešķirt līguma slēgšanas tiesības saskaņā ar vienkāršotu procedūru, un ekspertiem, kas iesaistīti publiskā iepirkuma līgumu slēgšanas tiesību piešķiršanas procedūrās, apgādes pakalpojumu, notekūdeņu attīrīšanas, enerģētikas, transporta vai pasta nozares iepirkumu institūcijas koncesijas iniciatoriem [..];

[..].”

34 1996. gada 11. jūnija *Lietuvos Respublikos asmens duomenų teisinės apsaugos įstatymas Nr. I-1374* (Lietuvos Republikas Likums Nr. I-1374 par personas datu tiesisko aizsardzību; *Žin.*, 1996, Nr. 63-1479), redakcijā, kas bija spēkā līdz 2018. gada 16. jūlijam, 2. panta 8. punktā bija noteikts:

“Īpaši personas dati” – dati par fiziskās personas rasi vai etnisko piederību, politiskajiem uzskatiem, reliģisko, filozofisko vai citu pārliecību, dalību arodbiedrībās, veselību, dzimumdzīvi, kā arī informācija par šīs personas kriminālsodāmību.”

Pamatlieta un prejudiciālie jautājumi

35 Centrālā komisija ir valsts iestāde, kuras uzdevums tostarp ir uzraudzīt Interesu saskaņošanas likuma piemērošanu un, konkrētāk, saņemt interešu deklarācijas un nodrošināt to pārbaudi.

36 OT pilda vadītāja pienākumus QP, kas ir saskaņā ar Lietuvas tiesībām dibināta iestāde, kura saņem valsts finansējumu un darbojas vides aizsardzības jomā.

37 2018. gada 7. februāra lēmumā Centrālā komisija konstatēja, ka OT, neiesniegdams privāto interešu deklarāciju, ir pārkāpis Interesu saskaņošanas likuma 3. panta 2. punktu, kā arī 4. panta 1. punktu.

38 2018. gada 6. martā OT iesniedzējtiesā cēla prasību atcelt šo lēmumu.

39 Minētās prasības pamatošanai OT apgalvo, pirmkārt, ka uz viņu neattiecas Interesu saskaņošanas likuma 2. panta 1. punktā paredzētais pienākums deklarēt privātās intereses. Proti, QP vadītāja statusā viņam neesot piešķirtas valsts pārvaldes pilnvaras un viņš nesniedzot iedzīvotājiem nekādu sabiedrisko pakalpojumu. Turklāt QP, būdama nevalstiska organizācija, savu darbību veicot neatkarīgi no valsts varas iestādēm.

40 Otrkārt, pat ja pieņemtu, ka viņam ir pienākums iesniegt privāto interešu deklarāciju, OT apgalvo, ka šīs deklarācijas publiskošana katrā ziņā apdraudot gan viņa paša, gan citu personu, kuras vajadzības gadījumā viņam būtu jānorāda savā deklarācijā, tiesības uz privātās dzīves neaizskaramību.

41 Centrālā komisija apgalvo, ka tā kā OT ir apveltīts ar administratīvām pilnvarām tādā iestādē, kura saņem finansējumu no Savienības struktūrfondiem un Lietuvas valsts budžeta, viņam bija jāiesniedz privāto interešu deklarācija pat tad, ja viņš nebija ierēdnis un pat pieņemot, ka viņš neīstenoja valsts pārvaldes funkcijas. Centrālā komisija arī norāda, ka, lai arī šādas deklarācijas publiskošana patiešām var izraisīt iejaukšanos attiecīgās personas un tās laulātā privātajā dzīvē, šī iejaukšanās esot paredzēta Interesu saskaņošanas likumā.

- 42 Iesniedzējtiesai ir šaubas par Interesu saskaņošanas likumā paredzētā režīma saderīgumu ar VDAR 6. panta 1. punkta pirmās daļas c) un e) apakšpunktu un 3. punktu, kā arī ar tās 9. panta 1. punktu. Tā uzskata, ka privāto interešu deklarācijā ietvertie personas dati, iespējams, var atklāt informāciju par deklarācijas iesniedzēja, viņa laulātā, faktiskā vai reģistrētā dzīvesbiedra, kā arī viņa bērnu privāto dzīvi, un tāpēc ar šo datu izpaušanu tiek pārkāptas datu subjekta tiesības uz viņu privātās dzīves neaizskaramību. Proti, šie dati varot atklāt ļoti sensitīvu informāciju kā, piemēram, par datu subjekta kopdzīvi bez laulības noslēgšanas vai ar tā paša dzimuma personu, kuru izpaušana var radīt ievērojamas neērtības šo personu privātajā dzīvē. Dati par deklarācijas iesniedzēja un viņa laulātā, faktiskā vai reģistrētā dzīvesbiedra saņemtajām dāvanām vai noslēgtajiem darījumiem arī atklājot noteiktu informāciju par viņu privāto dzīvi. Turklāt dati par deklarācijas iesniedzēja radiniekiem vai paziņām, kuru dēļ var rasties interešu konflikts, atklājot informāciju par deklarācijas iesniedzēja ģimenes dzīvi un personiskajām attiecībām.
- 43 Iesniedzējtiesas ieskatā – lai arī Interesu saskaņošanas likuma mērķis patiešām ir nodrošināt pārskatāmības principa ievērošanu publisko funkciju īstenošanā, jo īpaši pieņemot lēmumus par sabiedrisko interešu īstenošanu, taču šā mērķa sasniegšanai nav vajadzīgs, lai faktori, kas varētu ietekmēt šādu lēmumu pieņemšanu, tiktu publiskoti internetā. Proti, šā mērķa sasniegšanu pietiekami nodrošinot personas datu paziņošana šā likuma 5. pantā minētajām iestādēm, kā arī minētā likuma 22. pantā minētajām institūcijām uzticētie uzraudzības uzdevumi.
- 44 Šādos apstākļos *Vilniaus apygardos administracinis teismas* (Viļņas Administratīvā apgabaltiesa, Lietuva) nolēma apturēt tiesvedību un uzdot Tiesai šādus prejudiciālus jautājumus:
- “1) Vai [VDAR] 6. panta 1. punkta e) apakšpunktā paredzētais nosacījums par to, ka [personas datu] apstrāde ir vajadzīga, lai izpildītu uzdevumu, ko veic sabiedrības interesēs vai īstenojot pārzinim likumīgi piešķirtās oficiālās pilnvaras, – ņemot vērā [VDAR] 6. panta 3. punktā noteiktās prasības, tostarp prasību, saskaņā ar kuru dalībvalsts tiesību aktiem ir jāatbilst sabiedrības interešu mērķim un jābūt samērīgiem ar izvirzīto leģitīmo mērķi, kā arī [Hartas] 7. un 8. pantu – ir jāinterpretē tādējādi, ka valsts tiesībās nevar tikt prasīts izpaust privāto interešu deklarācijas un publicēt tās pārziņa – [Centrālās komisijas] – tīmekļvietnē, līdz ar to nodrošinot piekļuvi šādiem datiem visām personām, kurām ir piekļuve internetam?
- 2) Vai [VDAR] 9. panta 1. punktā noteiktais aizliegums apstrādāt īpašu kategoriju personas datus – ņemot vērā [VDAR] 9. panta 2. punktā paredzētos nosacījumus, tostarp [šīs tiesību normas g) apakšpunktā] ietverto nosacījumu par to, ka [personas datu] apstrādei ir jābūt vajadzīgai būtisku sabiedrības interešu dēļ, pamatojoties uz Savienības vai dalībvalsts tiesību aktiem, kuriem ir jābūt samērīgiem izvirzītajam mērķim, ir jāievēro tiesību uz datu aizsardzību būtība un jāparedz piemēroti un konkrēti pasākumi datu subjekta pamattiesību un interešu aizsardzībai – ir jāinterpretē, ņemot arī vērā Hartas 7. un 8. pantu, tādējādi, ka valsts tiesībās nevar tikt prasīts sniegt datus par privāto interešu deklarācijām, kas var izpaust personas datus, ieskaitot datus, kuri ļauj noteikt personas politiskos uzskatus, dalību arodbiedrībās, seksuālo orientāciju un citu personisko informāciju, un publicēt tos pārziņa – [Centrālās komisijas] – tīmekļvietnē, līdz ar to nodrošinot piekļuvi šādiem datiem visām personām, kurām ir piekļuve internetam?”

Par lūguma sniegt prejudiciālu nolēmumu pieņemamību

- 45 Lietuvas valdība un Eiropas Komisija norādīja, ka, ņemot vērā Interesu saskaņošanas likumā izdarītos grozījumus, kas stājušies spēkā 2020. gada 1. janvārī, prasītājs pamatlietā vairs neietilpst šā likuma subjektu lokā.
- 46 Komisija arī vērš uzmanību uz to, ka *Lietuvos Respublikos Konstitucinis Teismas* (Lietuvas Republikas Konstitucionālā tiesa), kurā iesniedzējtiesa bija vērsusies ar lūgumu izvērtēt vairāku Interesu saskaņošanas likuma normu atbilstību konstitūcijai, 2018. gada 20. septembra spriedumā ir konstatējusi, ka šā likuma 10. pants, kurā noteikts pienākums publiskot ar privātajām interesēm saistītos datus, nav pamatlietas priekšmets.
- 47 Šajā ziņā jāatgādina pastāvīgās judikatūras atziņa, ka LESD 267. pantā noteiktā procedūra ir instruments sadarbībai starp Tiesu un dalībvalstu tiesām, ar kura palīdzību Tiesa dalībvalstu tiesām sniedz norādes jautājumā par Savienības tiesību interpretāciju, kas tām vajadzīgas, lai izspriestu tajās izskatāmās lietas (spriedums, 1998. gada 12. marts, *Djabali*, C-314/96, EU:C:1998:104, 17. punkts, un rīkojums, 2020. gada 3. decembris, *Fedasil*, no C-67/20 līdz C-69/20, nav publicēts, EU:C:2020:1024, 18. punkts).
- 48 Saskaņā ar tikpat pastāvīgo judikatūru uz jautājumiem par Savienības tiesību interpretāciju, ko valsts tiesa uzdevusi pašas noteiktajā tiesiskajā regulējumā un faktiskajos apstākļos, kuru precizitāte Tiesai nav jāpārbauda, attiecas atbilstības pieņemums. Tiesai var atteikties lemt par valsts tiesas iesniegto lūgumu sniegt prejudiciālu nolēmumu vienīgi tad, ja ir acīmredzams, ka lūgtajai Savienības tiesību interpretācijai nav nekādas saiknes ar faktisko situāciju pamatlietā vai pamatlietas priekšmetu, vai arī gadījumos, kad izvirzītā problēma ir hipotētiska vai kad Tiesai nav zināmi faktiskie un tiesiskie apstākļi, kas nepieciešami, lai sniegtu noderīgu atbildi uz tai uzdotajiem jautājumiem (spriedums, 2022. gada 22. februāris, *Stichting Rookpreventie Jeugd* u.c., C-160/20, EU:C:2022:101, 82. punkts, kā arī tajā minētā judikatūra).
- 49 Šajā lietā jānorāda, ka, atbildot uz Tiesas lūgumu sniegt informāciju, iesniedzējtiesa ir precizējusi, pirmkārt, ka pamatlietā aplūkotā lēmuma tiesiskums ir jāizvērtē, ievērojot šā lēmuma pieņemšanas dienā spēkā esošās valsts tiesību normas. Savukārt Interesu saskaņošanas likumā ir noteikts, ka to personu lokā, kurām ir pienākums iesniegt privāto interešu deklarāciju, ir personas, kas strādā no valsts vai pašvaldību budžeta vai līdzekļiem finansētās apvienībās vai valsts iestādēs un ir apveltītas ar administratīvām pilnvarām.
- 50 Iesniedzējtiesa arī ir norādījusi, ka prasītājs pamatlietā, lai arī vairs nebūdamas pielīdzināms valsts dienestā strādājošai personai, grozītā Interesu saskaņošanas likuma izpratnē, tik un tā bija iekļaujams šā likuma 4. panta 3. punkta 8. apakšpunktā minēto personu kategorijā un ka tāpēc viņam varēja būt pienākums iesniegt privāto interešu deklarāciju.
- 51 Otrkārt, iesniedzējtiesa ir precizējusi, ka prejudiciālā nolēmuma tiesvedības turpināšanu neietekmē *Lietuvos Respublikos Konstitucinis Teismas* (Lietuvas Konstitucionālā tiesa) 2018. gada 20. septembra spriedums, ar kuru iesniedzējtiesas lūgums izvērtēt Interesu saskaņošanas likuma 10. panta 1. un 2. punkta atbilstību Lietuvas Republikas Konstitūcijai un tajā nostiprinātajam samērīguma principam ir atzīts par nepieņemamu, pamatojoties uz to, ka pamatlietā izspriežamais jautājums ir nevis par privāto interešu deklarācijās sniegto datu publiskošanu, bet gan par pienākumu iesniegt šādu deklarāciju.

- 52 Šajā ziņā iesniedzējtiesa ir norādījusi, ka, pat ja pamatlietā izskatāmais jautājums, kā apgalvojuši *Lietuvos Respublikos Konstitucinis Teismas* (Lietuvas Republikas Konstitucionālā tiesa), patiešām ir par iespējamu šā likuma 3. panta 2. punkta un 4. panta 1. punkta pārkāpumu, kas saistīts ar to, ka prasītājs pamatlietā nav izpildījis savu pienākumu iesniegt interešu deklarāciju, pamatlietā aplūkotā lēmuma tiesiskuma pārbaude nozīmē, ka ir jāņem vērā šādas iesniegšanas imperatīvās sekas, kuras izriet no minētā likuma 10. panta piemērošanas, proti, interešu deklarācijā ietverto datu publiskošana Centrālās komisijas tīmekļvietnē, jo prasītājs šā lēmuma atcelšanas prasības pamatošanai atsaucas uz šīs publiskošanas prettiesiskumu.
- 53 Ņemot vērā iesniedzējtiesas šādi sniegto informāciju, Lietuvas valdības un Komisijas izvirzītie argumenti nav pietiekami, lai atspēkotu uzdoto jautājumu atbilstības pieņēmumu, un nav atzīstams par acīmredzamu, ka lūgtajai Savienības tiesību interpretācijai nebūtu nekāda sakara ar pamatlietas faktiskajiem apstākļiem vai tās priekšmetu, nedz arī tas, ka problemātika būtu hipotētiska, jo iesniedzējtiesa ņems vērā šo interpretāciju, taisot savu nolēmumu. Turklāt Tiesai ir zināmi faktiskie un juridiskie apstākļi, lai sniegtu noderīgu atbildi uz tai uzdotajiem jautājumiem.
- 54 Tāpēc lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu ir pieņemams.

Par prejudiciālajiem jautājumiem

Par “ratione temporis” piemērojamajiem tiesību aktiem

- 55 Savos jautājumos iesniedzējtiesa lūdz interpretēt VDAR. Šī regula atbilstoši tās 99. panta 2. punktā noteiktajam ir piemērojama no 2018. gada 25. maija, kad šī regula saskaņā ar tās 94. panta 1. punktā noteikto atcēla Direktīvu 95/46.
- 56 Līdz ar to pamatlietā aplūkotajam lēmumam, kuru Centrālā komisija pieņēma 2018. gada 7. februārī, bija piemērojama Direktīva 95/46.
- 57 Taču no Tiesas rīcībā esošajiem lietas materiāliem izriet, ka šajā lēmumā Centrālā komisija prasītāju pamatlietā vainoja privāto interešu deklarācijas neiesniegšanā, pārkāpjot Interešu saskaņošanas likumu. Šajos apstākļos, ņemot vērā šā sprieduma 50. punktā minēto informāciju, un to, ka nekas neliecina par – prasītājs pamatlietā ir iesniedzis šādu deklarāciju pirms 2018. gada 25. maija, proti, dienas, kad kļuva piemērojama VDAR, nav izslēgts, ka šī regula ir *ratione temporis* piemērojama pamatlietai; to pārbaudīt gan ir iesniedzējtiesas ziņā.
- 58 Turklāt Direktīvas 95/46 normas nav jānošķir no abos pārformulētajos prejudiciālajos jautājumos minētajām VDAR normām, jo šajā lietā Tiesas veicamās interpretācijas vajadzībām šo normu tvērums ir uzskatāms par vienādu (pēc analogijas skat. spriedumu, 2013. gada 21. novembris, *Dixons Retail*, C-494/12, EU:C:2013:758, 18. punkts).
- 59 Tāpēc, lai sniegtu noderīgas atbildes uz iesniedzējtiesas uzdotajiem jautājumiem, šie jautājumi ir jāizskata, pamatojoties gan uz Direktīvu 95/46, gan uz VDAR.

Par pirmo jautājumu

- 60 Ar pirmo jautājumu iesniedzējtiesa būtībā vēlas noskaidrot, vai Direktīvas 95/46 7. panta c) un e) punkts un VDAR 6. panta 1. punkta pirmās daļas c) un e) apakšpunkts un 3. punkts, lasot tos Hartas 7. un 8. panta gaismā, ir jāinterpretē tādējādi, ka tiem ir pretrunā valsts tiesību norma, kura noteic, ka tiešsaistē ir jāpublisko personas dati, kas ietverti privāto interešu deklarācijās, kuras ikvienam publisko finansējumu saņemošās iestādes vadītājam ir jāiesniedz valsts iestādei, kas ir atbildīga par šo deklarāciju saņemšanu un to satura pārbaudīšanu.
- 61 Ievadam jāatgādina, ka Direktīvas 95/46 1. panta 1. punktā, lasot to kopsakarā ar tās 10. apsvērumu, un VDAR 1. panta 2. punktā, lasot to kopsakarā ar tās 4. un 10. apsvērumu, ir noteikts, ka šīs direktīvas un regulas mērķis ir nodrošināt fizisku personu pamattiesību un pamatbrīvību augsta līmeņa aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi; šīs tiesības ir atzītas arī Hartas 8. pantā un cieši saistītas ar tās 7. pantā nostiprinātajām tiesībām uz privātās dzīves neaizskaramību.
- 62 Tālab Direktīvas 95/46 II nodaļā, kā arī VDAR II un III nodaļā ir noteikti personas datu apstrādes principi, kā arī šajā apstrādē ievērojamās datu subjekta tiesības. Konkrēti – ikvienai personas datu apstrādei, kas notikusi, kamēr VDAR vēl nebija piemērojama, bija jāatbilst šīs direktīvas 6. un 7. pantā noteiktajiem principiem, kuri attiecas uz datu kvalitāti un to apstrādes likumību, savukārt pēc tam, kad tā kļuva piemērojama, – šīs regulas 5. un 6. pantā noteiktajiem personas datu apstrādes principiem un šīs apstrādes likumības nosacījumiem (šajā nozīmē skat. spriedumus, 2021. gada 22. jūnijs, Latvijas Republikas Saeima (Pārkāpumu uzskaites punkti), C-439/19, EU:C:2021:504, 96. punkts, un 2022. gada 24. februāris, Valsts ieņēmumu dienests (Personas datu apstrāde nodokļu administrēšanas vajadzībām), C-175/20, EU:C:2022:124, 50. punkts).
- 63 Šajā lietā Interešu saskaņošanas likuma 10. panta 1. punkts noteic, ka Centrālā komisija savā tīmekļvietnē publisko informāciju, kas rodama privāto interešu deklarācijās, kuras iesniegušas šajā tiesību normā minētās valsts vai pašvaldību amatpersonas un kuru saturs ir noteikts šā likuma 6. panta 1. punktā, izņemot to informāciju, kura uzskaitīta minētā likuma 10. panta 2. punktā.
- 64 Šajā ziņā jāuzsver, ka Tiesai uzdotie jautājumi attiecas vienīgi uz to, ka Centrālās komisijas tīmekļvietnē tiek publiskota informācija, kas ietverta privāto interešu deklarācijās, kuras ir jāiesniedz publisko finansējumu saņemošās iestādes vadītājam, taču ne deklarēšanas pienākums pats par sevi vai interešu deklarācijas publiskošana citos apstākļos.
- 65 Šajā ziņā, tā kā Centrālās komisijas tīmekļvietnē publicējamā informācija attiecas uz fiziskām personām, kas ir identificētas ar savu vārdu un uzvārdu, tā ir personas dati Direktīvas 95/46 2. panta a) punkta un VDAR 4. panta 1. punkta izpratnē, un apstāklis, ka šī informācija iekļaujas deklarācijas iesniedzēja profesionālās darbības kontekstā, neliedz šo informāciju šādi kvalificēt (spriedums, 2017. gada 9. marts, *Manni*, C-398/15, EU:C:2017:197, 34. punkts un tajā minētā judikatūra). Turklāt darbība, kura ietver personas datu ievietošanu tīmekļvietnē, ir apstrāde Direktīvas 95/46 2. panta b) punkta un VDAR 4. panta 2. punkta izpratnē (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2015. gada 1. oktobris, *Weltimmo*, C-230/14, EU:C:2015:639, 37. punkts), attiecībā uz kuru Centrālā komisija ir pārzinis Direktīvas 95/46 2. panta d) punkta un VDAR 4. panta 7. punkta izpratnē (pēc analogijas skat. spriedumu, 2021. gada 22. jūnijs, Latvijas Republikas Saeima (Pārkāpumu uzskaites punkti), C-439/19, EU:C:2021:504, 101. punkts).

- 66 Tam esot precizētam, jāizvērtē, vai Direktīvas 95/46 7. pantam un VDAR 6. pantam, lasot tos Hartas 7. un 8. panta gaismā, ir pretrunā tas, ka internetā tiek publiskota daļa personas datu, kas ietverta privāto interešu deklarācijā, kura jāiesniedz ikvienam publisko finansējumu saņemošās iestādes vadītājam un kura ir paredzēta Interesu saskaņošanas likuma 10. pantā.
- 67 Direktīvas 95/46 7. pantā un VDAR 6. panta 1. punkta pirmajā daļā ir veikts izsmeļošs un ierobežojošs tādu situāciju uzskaitījums, kuros personas datu apstrādi var uzskatīt par likumīgu. Tādējādi, lai apstrādi varētu uzskatīt par likumīgu, uz to jāattiecas kādam no šajās tiesību normās paredzētajiem gadījumiem (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2021. gada 22. jūnijs, Latvijas Republikas Saeima (Pārkāpumu uzskaites punkti), C-439/19, EU:C:2021:504, 99. punkts un tajā minētā judikatūra).
- 68 Saskaņā ar iesniedzējtiesas pirmajā jautājumā minēto Direktīvas 95/46 7. panta e) punktu un VDAR 6. panta 1. punkta pirmās daļas e) apakšpunktu likumīga ir apstrāde, kura vajadzīga, lai izpildītu uzdevumu, ko veic sabiedrības interesēs vai lai īstenotu pārzinim likumīgi piešķirtās oficiālās pilnvaras. Turklāt saskaņā ar šīs direktīvas 7. panta c) punktu un šīs regulas 6. panta 1. punkta pirmās daļas c) apakšpunktu, uz kuru iesniedzējtiesa atsaucas sava lūguma sniegt prejudiciālu nolēmumu pamatojumā, likumīga ir arī apstrāde, kas vajadzīga, lai izpildītu uz pārzini attiecināmu juridisku pienākumu.
- 69 VDAR 6. panta 3. punktā attiecībā uz šīm abām likumīguma hipotēzēm ir precizēts, ka apstrādei jābūt pamatotai ar Savienības tiesību aktiem vai dalībvalsts tiesību aktiem, kas piemērojami pārzinim, un ka šim juridiskajam pamatam ir jāatbilst sabiedrības interešu mērķim un jābūt samērīgam ar izvirzīto leģitīmo mērķi. Tā kā šajās prasībās izpaužas no Hartas 52. panta 1. punkta izrietošās prasības, tās jāinterpretē šīs nupat minētās normas gaismā un jāattiecinā *mutatis mutandis* uz Direktīvas 95/46 7. panta c) un e) punktu.
- 70 Proti, jāatgādina, ka Hartas 7. un 8. pantā garantētās pamattiesības uz privātās dzīves neaizskaramību un personas datu aizsardzību nav absolūtas tiesības, bet ir ņemamas vērā saistībā ar to funkciju sabiedrībā un līdzsvarojamās ar citām pamattiesībām. Tādējādi var tikt noteikti ierobežojumi, ja atbilstoši Hartas 52. panta 1. punktam tie ir paredzēti tiesību aktos un tajos tiek respektēta pamattiesību būtība, kā arī samērīguma princips. Saskaņā ar šo nupat minēto principu ierobežojumus drīkst noteikt tikai tad, ja tie ir nepieciešami un patiešām atbilst vispārējo interešu mērķiem, ko atzinusi Savienība, vai vajadzībai aizsargāt citu personu tiesības un brīvības. Tie ir jāīsteno tikai, ciktāl tas ir noteikti nepieciešams, un attiecīgajā tiesiskajā regulējumā, kas paredz ieviešanu, ir jānosaka skaidri un precīzi noteikumi, kas reglamentē attiecīgā pasākuma tvērumu un piemērošanu (spriedums, 2021. gada 22. jūnijs, Latvijas Republikas Saeima (Pārkāpumu uzskaites punkti), C-439/19, EU:C:2021:504, 105. punkts un tajā minētā judikatūra).
- 71 Šajā gadījumā, ņemot vērā, ka daļas personas datu, kas ietverti privāto interešu deklarācijā, kura ir jāiesniedz ikvienam publisko finansējumu saņemošās iestādes vadītājam, publiskošana Centrālās komisijas tīmekļvietnē izriet no šai komisijai piemērojamo dalībvalsts tiesību normas, proti, Interesu saskaņošanas likuma 10. panta; šī apstrāde ir vajadzīga, lai izpildītu uz šo iestādi kā uz pārzini attiecināmu juridisku pienākumu, un tāpēc ietilpst Direktīvas 95/46 7. panta c) punktā un VDAR 6. panta 1. punkta pirmās daļas c) apakšpunktā paredzētajā hipotēzē. Šajos apstākļos nav jānoskaidro, vai šī apstrāde ietilpst arī šīs direktīvas 7. panta e) punktā un šīs regulas 6. panta 1. punkta pirmās daļas e) apakšpunktā paredzētajā hipotēzē.

- 72 Turklāt, ņemot vērā – kā izriet no šā sprieduma 63. punkta –, ka Interesu saskaņošanas likuma 10. pants noteic tiesību uz personas datu aizsardzību izmantošanas ierobežojuma tvērumu, no šā ierobežojuma izrietošā ierobežošanā ir uzskatāma par tādu, kas noteikta tiesību aktos Hartas 52. panta 1. punkta izpratnē (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2022. gada 24. februāris, Valsts ieņēmumu dienests (Personas datu apstrāde nodokļu administrēšanas vajadzībām), C-175/20, EU:C:2022:124, 54. punkts).
- 73 Tomēr, kā precizēts šā sprieduma 69. punktā, Interesu saskaņošanas likuma 10. pantam kā pamatlietā aplūkotās apstrādes juridiskajam pamatam vēl ir jāatbilst citām no Hartas 52. panta 1. punkta un VDAR 6. panta 3. punkta izrietošajām prasībām, konkrēti: jāatbilst sabiedrības interešu mērķim un jābūt samērīgam ar izvirzīto legītīmo mērķi.
- 74 Šajā gadījumā no Interesu saskaņošanas likuma 1. panta izriet, ka šā likuma mērķis, iedzīvinot interešu deklarāciju pārskatāmības principu, ir nodrošināt, ka valsts dienestā strādājošo personu veiktajā lēmumu pieņemšanā prevalē sabiedrības intereses, garantēt šo lēmumu objektivitāti un novērst interešu konfliktus, kā arī korupcijas rašanos un izvēršanos publiskajā sektorā.
- 75 Šādi mērķi – ar kuriem vēlas stiprināt publiskā sektora lēmēju godprātīgumu un objektivitāti, novērst interešu konfliktus un apkarot korupciju publiskajā sektorā – neapstrīdami ir sabiedrības interešu mērķi un līdz ar to – legītīmi.
- 76 Proti, rūpēties par to, lai publiskā sektora lēmēji savus pienākumus pildītu taisnīgi un objektīvi, un novērst, ka tos ietekmē ar privātajām interesēm saistīti apsvērumi, ir [darbības, kas] vērstas uz valsts pārvaldes sistēmas un sabiedrības kopējā labuma labu pārvaldību.
- 77 Turklāt korupcijas apkarošana ir mērķis, uz kuru tiek ties dalībvalstis ir apņēmušās gan starptautiskā, gan Savienības līmenī.
- 78 Proti, Savienības mērogā dalībvalstis ir pievienojušās Konvencijai par cīņu pret korupciju, kurā iekļautas Eiropas Kopienu amatpersonas vai Eiropas Savienības dalībvalstu amatpersonas, saskaņā ar kuru ikvienai dalībvalstij ir jāveic vajadzīgie pasākumi, lai par korupciju – gan aktīvo, gan pasīvo –, kurā iesaistītas amatpersonas, tiktu paredzēta kriminālatbildība.
- 79 Starptautiskā mērogā Apvienoto Nāciju Organizācijas Pretkorupcijas konvencijas 1. pantā ir noteikts, ka šīs konvencijas mērķis tostarp ir veicināt un atbalstīt pasākumus efektīvākai un rezultatīvākai korupcijas novēršanai un apkarošanai, kā arī veicināt godprātīgu, atbildīgu un atklātu sabiedrisko jautājumu un sabiedriskā īpašuma pārvaldību. Tālab minētās konvencijas 7. panta 4. punkts noteic, ka “katrai Dalībvalstij, ievērojot tās nacionālo normatīvo aktu pamatprincipus, jācenšas pieņemt, uzturēt un stiprināt tādas sistēmas, kas veicina atklātību un novērš interešu konfliktus”.
- 80 No iepriekš izklāstītajiem apsvērumiem izriet, ka personas datu apstrāde saskaņā ar Interesu saskaņošanas likumu ir vēsta uz to, lai atbilstu Savienības atzītajiem vispārējās nozīmes mērķiem Hartas 52. panta 1. punkta izpratnē un sabiedrības interešu mērķiem, kas tāpat ir legītīmi VDAR 6. panta 3. punkta izpratnē.
- 81 Līdz ar to – atbilstoši šajās normās noteiktajam – šā sprieduma 74. un 75. punktā minētie mērķi ļauj ierobežot Hartas 7. un 8. pantā garantēto tiesību izmantošanu, ja vien tie tostarp patiesi atbilst šiem mērķiem un ir samērīgi ar tiem.

- 82 Šajos apstākļos jānoskaidro, vai kādas daļas personas datu – kas ietverti privāto interešu deklarācijā, kura ikvienam publisko finansējumu saņemošās iestādes vadītājam ir jāiesniedz Centrālajai komisijai, – publiskošana tiešsaistē šīs komisijas tīmekļvietnē ir piemērota Interesu saskaņošanas likuma 1. pantā noteikto vispārējo interešu mērķu sasniegšanai un nepārsniedz šo mērķu sasniegšanai nepieciešamo (pēc analogijas skat. spriedumu, 2021. gada 22. jūnijs, Latvijas Republikas Saeima (Pārkāpumu uzskaites punkti), C-439/19, EU:C:2021:504, 109. punkts).
- 83 Runājot vispirms par to, vai privāto interešu deklarācijās ietvertu personas datu publiskošana Centrālās komisijas tīmekļvietnē ir piemērota Interesu saskaņošanas likuma 1. pantā noteiktā vispārējo interešu mērķa sasniegšanai, jānorāda, ka, publikojot tiešsaistē dažus personas datus – kas ietverti publiskā sektora lēmēju privāto interešu deklarācijās – un tādējādi ļaujot konstatēt iespējamu interešu konfliktu esamību, kuri varētu ietekmēt to pienākumu izpildi, tie tiek mudināti rīkoties objektīvi. Tādējādi šāda pārskatāmības principa īstenošana ir piemērota tam, lai novērstu interešu konfliktus un korupciju, vairotu publiskā sektora amatpersonu atbildīgumu un līdz ar to – iedzīvotāju uzticēšanos amatpersonu rīcībai.
- 84 Tāpēc pamatlietā aplūkotais pasākums, šķiet, ir piemērots, lai veicinātu tam izvirzīto vispārējo interešu mērķu sasniegšanu.
- 85 Turpinot – par nepieciešamības prasību ir jāteic, ka no VDAR 39. apsvēruma izriet, ka tā ir izpildīta, ja izvirzīto vispārējo interešu mērķi saprātīgi un tikpat efektīvi nevar sasniegt ar citiem līdzekļiem, kas mazāk aizskartu datu subjektu pamattiesības, it īpaši Hartas 7. un 8. pantā garantētās tiesības uz privātās dzīves neaizskaramību un personas datu aizsardzību, un atkāpes no šādu datu aizsardzības principa un tā ierobežojumi ir piemērojami tikai, ciktāl tas ir strikti nepieciešams (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2021. gada 22. jūnijs, Latvijas Republikas Saeima (Pārkāpumu uzskaites punkti), C-439/19, EU:C:2021:504, 110. punkts un tajā minētā judikatūra). Līdz ar to šajā gadījumā jāpārbauda, vai mērķis novērst interešu konfliktus un korupciju publiskajā sektorā, stiprinot atbildīgo personu godprātīgumu un objektivitāti, varētu saprātīgi tikt sasniegts tikpat efektīvi ar citiem līdzekļiem, kas mazāk aizskartu publisko finansējumu saņemošās iestādes vadītāju tiesības uz privātās dzīves neaizskaramību un personas datu aizsardzību.
- 86 Šajā vērtējumā jāņem vērā visi attiecīgajai dalībvalstij specifiskie tiesiskie un faktiskie apstākļi kā, piemēram, citu interešu konfliktu novēršanas un korupcijas apkarošanas pasākumu esamība, šādu konfliktu un korupcijas parādības vērienīgums valsts dienestā, kā arī attiecīgās informācijas iedaba un deklarācijas iesniedzēja amata pienākumu svarīgums, konkrēti – hierarhiskais stāvoklis, viņam iespējami uzticēto valsts pārvaldes kompetenču apjoms un piešķirtās pilnvaras valsts un pašvaldību naudas līdzekļu piesaistīšanas un pārvaldības jomā.
- 87 Šajā gadījumā, pirmkārt, jānorāda – kā izriet no šā sprieduma 43. punkta –, ka iesniedzējtiesa, šķiet, uzskata – šā likuma mērķus, proti, novērst interešu konfliktus un apkarot korupciju publiskajā sektorā, tikpat efektīvi ļaujot sasniegt pienākums deklarēt savas privātās intereses Interesu saskaņošanas likuma 5. un 22. pantā minētajām iestādēm apvienojumā ar šo iestāžu veikto uzraudzību pār šā pienākuma izpildi un attiecīgās deklarācijas saturu.
- 88 Atbilstoši iesniedzējtiesas paskaidrotajam viens no galvenajiem argumentiem, ko Centrālā komisija izvirza pamatlietā, lai attaisnotu privāto interešu deklarāciju publiskošanu, ir tāds, ka tai neesot pietiekamu cilvēkresursu, lai efektīvi izkontrolētu visas tai iesniegtās deklarācijas.

- 89 Tomēr jāuzsver, ka valsts un pašvaldību iestādēm piešķirto resursu nepietiekamība nekādā gadījumā nav uzskatāms par leģitīmu iemeslu, kas ļautu attaisnot Hartā garantēto pamattiesību aizskārums.
- 90 Rodas arī jautājums, vai Interesu saskaņošanas likuma 1. pantā minēto vispārējo interešu mērķu sasniegšanai ir absolūti nepieciešams, ka uz publisko finansējumu saņemošo iestāžu vadītājiem – gluži tāpat kā pārējo šā likuma 10. panta 1. punktā minētajā sarakstā uzskaitīto kategoriju amatpersonām – attiecas šajā likumā noteiktais publiskošanas pienākums.
- 91 Šajā ziņā Lietuvas valdība Tiesā paskaidroja, ka valsts tiesību aktos noteiktais pienākums šiem vadītājiem iesniegt interešu konflikta neesamības deklarāciju ir pietiekams, lai sasniegtu Interesu saskaņošanas likuma mērķus un tāpēc tas, ka šā likuma 10. pants viņiem tiek piemērots līdz brīdim, kad 2020. gada 1. janvārī stājās spēkā grozītais Interesu saskaņošanas likums, pārsniedzot to, kas ir absolūti nepieciešams, ņemot vērā šos mērķus.
- 92 Otrkārt, pat ja pamatlietā aplūkotā personas datu publiskošana izrādītos nepieciešama, lai sasniegtu Interesu saskaņošanas likuma mērķus, jānorāda, ka ar šiem personas datiem var iepazīties potenciāli neierobežots personu skaits. Taču no Tiesas rīcībā esošajiem lietas materiāliem neizriet, ka Lietuvas likumdevējs, pieņemdam šo normu, būtu izvērtējis, vai šo datu publiskošana internetā bez jebkādiem piekļuves ierobežojumiem ir absolūti nepieciešama vai arī Interesu saskaņošanas likumu mērķus varētu sasniegt tikpat efektīvi arī tad, ja ierobežotu to personu loku, kuras drīkst iepazīties ar šiem datiem.
- 93 Treškārt, katrā ziņā jāatgādina, ka nosacījums par vajadzību apstrādāt datus ir jāaplūko kopā ar t.s. “datu minimizēšanas” principu, kas nostiprināts Direktīvas 95/46 6. panta 1. punkta c) apakšpunktā, kā arī VDAR 5. panta 1. punkta c) apakšpunktā un saskaņā ar kuru personas datiem jābūt adekvātiem, atbilstīgiem un jāietver tikai tas, kas nepieciešams to apstrādes nolūkos (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2019. gada 11. decembris, *Asociația de Proprietari bloc M5A-ScaraA*, C-708/18, EU:C:2019:1064, 48. punkts).
- 94 Tāpēc apstrādāt tā, kā noteikts Interesu saskaņošanas likuma 10. panta 1. punktā, var tikai tos datus, kuru publiskošana patiešām vairo valsts amatpersonu godprātīguma un objektivitātes garantijas, novērš interešu konfliktus un apkāro korupciju publiskajā sektorā.
- 95 Šajā gadījumā no Interesu saskaņošanas likuma 10. panta 2. punkta, kā arī paskaidrojumiem, ko iesniedzējtiesa sniegusi, atbildot uz Tiesas lūgumu sniegt informāciju, izriet, ka Centrālās komisijas tīmekļvietnē tiek publiskoti vairākums no saskaņā ar šā likuma 6. panta 1. punktu privāto interešu deklarācijās norādāmajiem datiem, izņemot konkrētu datu subjektu personas identifikācijas kodus.
- 96 Šajā ziņā jāteic, ka, lai novērstu interešu konfliktus un korupciju publiskajā sektorā, patiešām var būt lietderīgi prasīt, lai privāto interešu deklarācijās tiktu norādīta informācija, kas ļauj identificēt deklarācijas iesniedzēju, kā arī informācija par deklarācijas iesniedzēja laulātā, faktiskā vai reģistrētā dzīvesbiedra nodarbošanos, taču personvārdu ietverošo datu par publisko finansējumu saņemošās iestādes vadītāja laulāto, faktisko vai reģistrēto dzīvesbiedru, kā arī deklarācijas iesniedzēja radniekiem vai paziņām, kuri var izraisīt interešu konfliktu, publiskošana tiešaistē šķiet pārsniedzam to, kas ir absolūti nepieciešams. Proti, kā savu secinājumu 66. punktā norāda ģenerālvokāts, nešķiet, ka izvirzītos sabiedrības interešu mērķus nevarētu sasniegt, publiskošanā tikai vispārīgi norādot attiecīgi uz laulāto, faktisko vai reģistrēto dzīvesbiedru, sasaistot to ar atbilstošu norādi par viņu interesēm saistībā ar viņu nodarbošanos.

- 97 Nešķiet arī, ka izvirzīto mērķu sasniegšanai būtu absolūti nepieciešams sistemātiski tiešsaistē publiskot sarakstu ar deklarācijas iesniedzēja darījumiem, kuru vērtība pārsniedz 3000 EUR.
- 98 Visbeidzot jāatgādina, ka vispārējo interešu mērķa sasniegšanā nevar neņemt vērā, ka tas ir jāsalāgo ar šā pasākuma skartajām pamattiesībām, līdzsvarojot šo vispārējo interešu mērķi ar attiecīgajām tiesībām (spriedums, 2022. gada 5. aprīlis, *Commissioner of An Garda Síochána u.c.*, C-140/20, EU:C:2022:258, 52. punkts). Līdz ar to, lai izvērtētu pamatlietā aplūkotās apstrādes samērīgumu, ir jāizsver, cik smagu iejaukšanos šī apstrāde rada pamattiesībās uz privātās dzīves neaizskaramību un personas datu aizsardzību, un jāpārbauda, vai šīs apstrādes vispārējo interešu mērķa svarīgums ir samērīgs ar šīs iejaukšanās smagumu.
- 99 Lai novērtētu šīs iejaukšanās smagumu, jāņem vērā tostarp attiecīgo personas datu raksturs, it īpaši to iespējami sensitīvais raksturs, kā arī attiecīgo datu apstrādes veids un konkrētā kārtība, it īpaši to personu skaits, kurām ir piekļuve šiem datiem, un šīs piekļuves kārtība (spriedums, 2019. gada 11. decembris, *Asociația de Proprietari bloc M5A-ScaraA*, C-708/18, EU:C:2019:1064, 57. punkts).
- 100 Šajā gadījumā jānorāda, pirmkārt, ka personvārdu ietverošo datu par deklarācijas iesniedzēja laulāto, faktisko vai reģistrēto dzīvesbiedru, kā arī deklarācijas iesniedzēja radniekiem vai paziņām, kuri var izraisīt interešu konfliktu, publiskošana tiešsaistē, kā arī darījumu, kuru vērtība pārsniedz 3000 EUR, priekšmeta norādīšana, iespējams, var izpaust informāciju par atsevišķiem datu subjektu privātās dzīves aspektiem, t.sk., piemēram, viņu seksuālo orientāciju. Turklāt – tā kā Interesešu saskaņošanas likuma 10. pantā noteiktajā datu apstrādē ir paredzēts šādi publiskot personvārdu ietverošos datus par citām personām, kas nav deklarācijas iesniedzējs savā ar lēmējtiesībām apveltītās amatpersonas statusā, šī datu apstrāde skar arī personas, kurām nav šāda statusa un attiecībā uz kurām šajā likumā izvirzīto mērķu sasniegšana nav tik obligāta kā deklarācijas iesniedzēja gadījumā.
- 101 Turklāt šāda iejaukšanās var kļūt vēl smagāka tādu datu – kas tiek publiskoti tā, kā tas tiek darīts pamatlietā, – kumulācijas dēļ, tāpēc ka šo datu kopums ļauj radīt visnotaļ detalizētu priekšstatu par datu subjektu privāto dzīvi (šajā nozīmē skat. atzinumu 1/15 (ES un Kanādas PDR nolīgums), 2017. gada 26. jūlijs, EU:C:2017:592, 128. punkts).
- 102 Otrkārt, netiek apstrīdēts, ka šajā apstrādē personas dati tiek padarīti par brīvi pieejamiem internetā visplašākajai sabiedrībai un līdz ar to – potenciāli neierobežotam personu lokam.
- 103 Tātad minētā apstrāde var ļaut brīvi piekļūt šiem datiem personām, kuras ar vispārējo interešu mērķi novērst interešu konfliktus un korupciju publiskajā sektorā nesaistītu apsvērumu dēļ vēlas uzzināt par deklarācijas iesniedzēja un viņa ģimenes locekļu personisko, materiālo un finansiālo stāvokli (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2021. gada 22. jūnijs, Latvijas Republikas Saeima (Pārkāpumu uzskaites punkti), C-439/19, EU:C:2021:504, 118. punkts).
- 104 Kā savu secinājumu 78. punktā norāda ģenerālvokāts, šo datu publicēšana attiecīgās personas var padarīt neaizsargātas pret, piemēram, atkārtotas mērķtiecīgas reklāmas vai klientu piesaistīšanas darbībām vai pat par noziedzīgu nodarījumu upuriem.
- 105 Tāpēc tāda šā sprieduma 100. punktā minēto personas datu apstrāde kā pamatlietā aplūkotā ir jāuzskata par smagu iejaukšanos datu subjektu pamattiesībās uz privātās dzīves neaizskaramību un savu personas datu aizsardzību.

- 106 Šīs iejaukšanas smagums ir jāsamēro ar mērķim novērst interešu konfliktus un korupcijas publiskajā sektorā piemītošo svarīgumu.
- 107 Šajā ziņā, lai atgādinātu, cik svarīgs Savienībā ir korupcijas apkarošanas mērķis, Tiesa atzīst par lietderīgu ņemt vērā to, kas teikts Komisijas 2014. gada 3. februāra Ziņojumā Padomei un Eiropas Parlamentam “ES Pretkorupcijas ziņojums” (COM(2014) 38 *final*), no kura izriet, ka korupcija, kuras sekas apdraud labu pārvaldību, publisko finanšu pareizu pārvaldību un tirgus konkurētspēju, traucē ekonomikas attīstībai, grauj demokrātiju un nodara kaitējumu sociālajam taisnīgumam un tiesiskumam un ka tā var graut pilsoņu ticību demokrātijas institūcijām un procesiem. Šajā ziņojumā ir piebilsts, ka šī parādība – lielākā vai mazākā mērā atkarībā no dalībvalsts – ir izplatīta visā Savienībā.
- 108 Līdzīgi arī Eiropas Padomes pieņemtās Krimināltiesību pretkorupcijas konvencijas preambulas ceturtajā apsvērumā ir teikts, ka korupcija “apdraud likumību, demokrātiju un cilvēktiesības, mazina normālas pārvaldes iespējas, godīgumu un sociālo taisnīgumu, deformē konkurenci, traucē ekonomiskajai attīstībai un apdraud demokrātisko institūciju stabilitāti un sabiedrības morālos pamatus”.
- 109 Ievērojot iepriekš izklāstīto, korupcijas apkarošana Savienībā neapstrīdami ir ļoti svarīga.
- 110 Šajā kontekstā jāteic, ka – samērojot no privāto interešu deklarācijās ietvertu personas datu publiskošanas izrietošo iejaukšanos ar vispārējo interešu mērķiem novērst interešu konfliktus un korupciju publiskajā sektorā – ir jāņem vērā tostarp korupcijas parādības konkrētās izpausmes un vēriens attiecīgās dalībvalsts valsts pārvaldē, un tāpēc rezultāts, kas izriet no šā mērķa samērošanas ar datu subjekta tiesībām uz privātās dzīves neaizskaramību un savu personas datu aizsardzību, var arī nebūt vienāds visās dalībvalstīs (pēc analogijas skat. spriedumu, 2019. gada 24. septembris, *Google* (Atsauču atsaistīšanas teritoriālā piemērojāmība) (C-507/17, EU:C:2019:772, 67. punkts).
- 111 Turklāt, kā izriet no šā sprieduma 86. punkta, šajā samērošanā ir jāņem vērā tostarp arī tas, ka vispārējā interese šo personas datu publiskošanā var atšķirties atkarībā no deklarācijas iesniedzēja amata deklarācijas iesniedzēja amata pienākumu svarīguma, konkrēti – hierarhiskā stāvokļa, viņam iespējami uzticēto valsts pārvaldes kompetenču apjoma un piešķirtajām pilnvarām valsts un pašvaldību naudas līdzekļu piesaistīšanā un pārvaldības jomā (pēc analogijas skat. spriedumu, 2014. gada 13. maijs, *Google Spain* un *Google*, C-131/12, EU:C:2014:317, 81. punkts).
- 112 Ņemot vērā šos precizējumus, jākonstatē, ka tāda ikviena publisko finansējumu saņemošās iestādes vadītāja privāto interešu deklarācijās ietvertu personas datu vairākuma publiskošana tiešsaistē kā pamatlietā aplūkotā neatbilst taisnīgas samērošanas prasībām. Proti, salīdzinājumā ar deklarēšanas pienākumu, kas būtu apvienots ar Centrālās komisijas veikto šīs deklarācijas satura pārbaudi, kuras efektivitāte attiecīgajai dalībvalstij ir jānodrošina, piešķirot minētajai komisijai tālab nepieciešamos līdzekļus, šādas publiskošanas dēļ rodas ievērojami smagāks Hartas 7. un 8. pantā garantēto pamattiesību aizskārums, taču šī pasliktināšanās neattiecināto iespējamus ieguvumus, kas no visa šo datu kopuma publiskošanas varētu izrietēt interešu konfliktu novēršanai un korupcijas apkarošanai.
- 113 Turklāt no Tiesas rīcībā esošajiem lietas materiāliem nekādi neizriet, ka pamatlietā piemērojamajos valsts tiesību aktos būtu paredzētas kādas garantijas pret ļaunprātīgas izmantošanas riskiem, kā minēts šā sprieduma 103. un 104. punktā.

- 114 Tomēr attiecībā uz datiem par deklarācijas iesniedzēja vai – nenorādot personvārdus – viņa laulātā, faktiskā vai reģistrētā dzīvesbiedra saistību ar uzņēmumiem, iestādēm, apvienībām vai fondiem, kā arī viņu darbību pašnodarbinātas personas statusā un juridiskajām personām, kuru dalībnieki vai akcionāri tie ir, jāuzskata, ka šādu interešu esamības vai neesamības pārskatāmība ļauj iedzīvotājiem, kā arī saimnieciskās darbības subjektiem gūt pareizu priekšstatu par publisko līdzekļu pārvaldībā ar lēmumu pieņemšanas pilnvarām apveltīto personu finansiālo neatkarību. Turklāt dati par dāvanām, kuras saņemtas no personām, kas nav radinieki, un kuru vērtība pārsniedz 150 EUR, var atklāt korupcijas nodarījumu esamību.
- 115 Ja vien ir veikta līdzsvarošana ar deklarācijas iesniedzēja lēmumu pieņemšanas pilnvaru apjomu un ievērots datu minimizēšanas princips, šādu interešu deklarācijā ietverto datu publiskošanu var attaisnot ar priekšrocībām, ko šāda pārskatāmība – stiprinot valsts amatpersonu godprātīguma un objektivitātes garantijas – sniedz interešu konfliktu novēršanā un korupcijas apkarošanā.
- 116 Ievērojot visus iepriekš izklāstītos apsvērumus, uz pirmo jautājumu ir atbildams, ka Direktīvas 95/46 7. panta c) punkts un VDAR 6. panta 1. punkta pirmās daļas c) apakšpunkts un 3. punkts, lasot tos Hartas 7. un 8. panta, kā arī 52. panta 1. punkta gaismā, ir jāinterpretē tādējādi, ka valsts tiesību akti – kas noteic, ka tiešsaistē ir jāpublisko privāto interešu deklarācija, kuru iesniegt ir pienākums ikvienam publisko finansējumu saņemošās iestādes vadītājam, – šīm Savienības tiesību normām ir pretrunā konkrēti tiktāl, ciktāl šī publiskošana attiecas uz personvārdu ietverošiem datiem par deklarācijas iesniedzēja laulāto, faktisko vai reģistrēto dzīvesbiedru, kā arī viņa radiniekiem vai paziņām, kuri var izraisīt interešu konfliktu, vai arī par visiem pēdējos divpadsmit kalendāra mēnešos noslēgtajiem darījumiem, kuru vērtība pārsniedz 3000 EUR.

Par otro jautājumu

- 117 Ar otro jautājumu iesniedzējtiesa būtībā vaicā, vai Direktīvas 95/46 8. panta 1. punkts un VDAR 9. panta 1. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka tādu personas datu – kas var netieši atklāt fiziskas personas politiskos uzskatus, dalību arodbiedrībās vai seksuālo orientāciju – publiskošana tās valsts iestādes tīmekļvietnē, kurai uzticēts saņemt privāto interešu deklarācijas un pārbaudīt to saturu, ir īpašu kategoriju personas dati šo tiesību normu izpratnē.
- 118 Saskaņā ar Direktīvas 95/46 8. panta 1. punktu un VDAR 9. panta 1. punktu ir aizliegts apstrādāt tostarp tādas personas datus, kas atklāj rases vai etnisko piederību, politiskos uzskatus, reliģisko vai filozofisko pārliecību vai dalību arodbiedrībās, kā arī datus par fiziskas personas dzimumdzīvi vai seksuālo orientāciju. No šo pantu virsraksta ir redzams, ka tie ir īpašu kategoriju personas dati, kas šīs direktīvas 34. apsvērumā ir saukti arī par “slepeniem datiem”, un šīs regulas 10. apsvērumā par “sensitīviem datiem”.
- 119 Šajā gadījumā, lai arī personas dati, kas ir obligāti jāpublisko saskaņā ar Interešu saskaņošanas likuma 10. panta 1. punktu, pēc savas iedabas nav sensitīvi dati Direktīvas 95/46 un VDAR izpratnē, iesniedzējtiesa uzskata, ka no deklarācijas iesniedzēja laulātā, faktiskā dzīvesbiedra vai reģistrētā dzīvesbiedra personvārdu ietverošajiem datiem var izsecināt informāciju par deklarācijas iesniedzēja un viņa laulātā, faktiskā dzīvesbiedra vai reģistrētā dzīvesbiedra dzimumdzīvi vai seksuālo orientāciju.
- 120 Šajos apstākļos jānoskaidro, vai dati, kas ar salīdzināšanas vai dedukcijas darbību palīdzību var izpaust fiziskas personas seksuālo orientāciju, ir īpašu kategoriju personas dati Direktīvas 95/46 8. panta 1. punkta un VDAR 9. panta 1. punkta izpratnē.

- 121 Šajā ziņā pastāvīgās judikatūras atziņa ir tāda, ka, interpretējot Savienības tiesību normu, ir jāņem vērā ne tikai tās teksts, bet arī tās konteksts un šo normu ietverošā tiesiskā regulējuma mērķi (spriedums, 2021. gada 21. decembris, *Bank Mellī Iran*, C-124/20, EU:C:2021:1035, 43. punkts un tajā minētā judikatūra).
- 122 Direktīvas 95/46 8. panta 1. punktā ir noteikts, ka dalībvalstis aizliedz tādu personas datu apstrādi, kas “atklāj” rasi vai etnisko izcelsmi, politiskos uzskatus, reliģisko vai filozofisko pārliecību, dalību arodbiedrībās, kā arī “uz” veselību vai seksuālo dzīvi “attiecināmu” datu apstrādi. Savukārt VDAR 9. panta 1. punktā ir noteikts, ka ir aizliegta tādu personas datu apstrāde, kas “atklāj” rases vai etnisko piederību, politiskos uzskatus, reliģisko vai filozofisko pārliecību vai dalību arodbiedrībās, kā arī veselības datu vai datu “par” fiziskas personas dzimumdzīvi vai seksuālo orientāciju apstrāde.
- 123 Kā savu secinājumu 85. punktā būtībā norāda ģenerāladvokāts, darbības vārda “atklāj” izmantošana patiešām atbilst tam, ka tiek ņemta vērā apstrāde, kas attiecas ne tikai uz datiem, kuri pēc savas būtības ir sensitīvi, bet arī datiem, kas ar intelektuālu dedukcijas vai sasaistīšanas darbību palīdzību ļauj šāda veida informāciju izpaust netieši, savukārt prievārda “par” un vārdu savienojuma “attiecībā uz” lietojums, šķiet, norāda uz tiešāku un ciešāku saikni starp apstrādi un attiecīgajiem datiem, kuri aplūkoti pēc to būtības.
- 124 Tomēr šāda interpretācija, kuras dēļ būtu jāveic nošķiršana atkarībā no attiecīgo sensitīvo datu veida, nebūtu saskanīga ar šo tiesību normu kontekstuālo analīzi, proti, ar VDAR 4. panta 15. punktu, kurā noteikts, ka “veselības dati” ir personas dati, kas saistīti ar fiziskas personas fizisko vai garīgo veselību, tostarp veselības aprūpes pakalpojumu sniegšanu, un kas “atspoguļo” informāciju par tās veselības stāvokli, kā arī ar šīs regulas 35. apsvērumu, kurā teikts, ka personas datus attiecībā uz veselību būtu jāiekļauj visi dati par datu subjekta veselības stāvokli, kas “atspoguļo” informāciju par datu subjekta kādreizējo, tagadējo vai prognozējamo fiziskās vai garīgās veselības stāvokli.
- 125 Turklāt jēdzienu “īpašu kategoriju personas dati” un “sensitīvi dati” plašai interpretācijai par labu runā šā sprieduma 61. punktā atgādinātais Direktīvas 95/46 un VDAR mērķis, proti, nodrošināt fizisku personu pamattiesību un pamatbrīvību augsta līmeņa aizsardzību attiecībā uz viņu personas datu apstrādi (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2003. gada 6. novembris, *Lindqvist*, C-101/01, EU:C:2003:596, 50. punkts).
- 126 Atšķirīga interpretācija turklāt arī būtu pretrunā Direktīvas 95/46 8. panta 1. punkta un VDAR 9. panta 1. punkta mērķim nodrošināt ciešāku aizsardzību pret tādu apstrādi, kurā šo datu īpašās sensitivitātes dēļ – kā tas turklāt izriet no Direktīvas 95/46 33. apsvēruma un VDAR 51. apsvēruma – varētu tikt radīts Hartas 7. un 8. pantā garantēto pamattiesību uz privātās dzīves neaizskaramību un personas datu aizsardzību īpaši smags aizskārums (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2019. gada 24. septembris, *GC u.c. (Atsauču uz sensitīviem datiem atsaistīšana)*, C-136/17, EU:C:2019:773, 44. punkts).
- 127 Līdz ar to šīs tiesību normas nav interpretējamas tādējādi, ka šajās normās paredzētais ciešākas aizsardzības režīms neattiektos uz tādu personas datu apstrādi, kuri var netieši atklāt sensitīvu informāciju par fizisku personu, jo pretējā gadījumā tiktu apdraudētas gan šā režīma lietderīgā iedarbība, gan fizisko personu brīvību un pamattiesību aizsardzība, uz kuras nodrošināšanu tas ir vērst.

- 128 Ievērojot visus iepriekš izklāstītos apsvērumus, uz otro jautājumu ir atbildams, ka Direktīvas 95/46 8. panta 1. punkts un VDAR 9. panta 1. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka tādu personas datu – kuri var netieši atklāt fiziskas personas seksuālo orientāciju – publiskošana tās valsts iestādes tīmekļvietnē, kas ir atbildīga par privāto interešu deklarāciju saņemšanu un to satura pārbaudīšanu, ir īpašu kategoriju personas datu apstrāde šo tiesību normu izpratnē.

Par tiesāšanās izdevumiem

- 129 Attiecībā uz pamatlietas pusēm šī tiesvedība izriet no tiesvedības, kas notiek iesniedzējtiesā, tāpēc tā lemj par tiesāšanās izdevumiem. Izdevumi, kas radušies, iesniedzot apsvērumus Tiesai, un kas nav minēto pušu izdevumi, nav atlīdzināmi.

Ar šādu pamatojumu Tiesa (virspalāta) nospriež:

- 1) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 95/46/EK (1995. gada 24. oktobris) par personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi un šādu datu brīvu apriti 7. panta c) punkts un Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) 2016/679 (2016. gada 27. aprīlis) par fizisku personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi un šādu datu brīvu apriti un ar ko atceļ Direktīvu 95/46/EK (Vispārīgā datu aizsardzības regula) 6. panta 1. punkta pirmās daļas c) apakšpunkts un 3. punkts, lasot tos Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 7. un 8. panta, kā arī 52. panta 1. punkta gaismā, ir jāinterpretē tādējādi, ka valsts tiesību akti – kas noteic, ka tiešsaistē ir jāpublisko privāto interešu deklarācija, kuru iesniegt ir pienākums ikvienam publisko finansējumu saņemošās iestādes vadītājam, – šīm Savienības tiesību normām ir pretrunā konkrēti tiktāl, ciktāl šī publiskošana attiecas uz personvārdu ietverošiem datiem par deklarācijas iesniedzēja laulāto, faktisko vai reģistrēto dzīvesbiedru, kā arī viņa radniekiem vai paziņām, kuri var izraisīt interešu konfliktu, vai arī par visiem pēdējos divpadsmit kalendāra mēnešos noslēgtajiem darījumiem, kuru vērtība pārsniedz 3000 EUR.
- 2) Direktīvas 95/46 8. panta 1. punkts un Regulas 2016/679 9. panta 1. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka tādu personas datu – kuri var netieši atklāt fiziskas personas seksuālo orientāciju – publiskošana tās valsts iestādes tīmekļvietnē, kas ir atbildīga par privāto interešu deklarāciju saņemšanu un to satura pārbaudīšanu, ir īpašu kategoriju personas datu apstrāde šo tiesību normu izpratnē.

[Paraksti]